

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. София, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7099** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257, ал. 1, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Производството е образувано по постъпила жалба от И. Ц., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У., чрез адвокат В. П. с посочено правно основание чл.256, ал.1 АПК. Оспорва се бездействие на Председателя на ДАБ при МС, изразяващо се в отказ да се регистрира лице, подало молба за международна закрила в Р България.

В жалбата се сочи, че И. Ц. на 04.07.2023г. е отишла лично в РПЦ-С. /Военна рампа/, за да подаде молба за международна закрила, но служителите на РПЦ-С. отказали да приемат и регистрират молбата и. Същия ден молбата е изпратена по пощата до Председателя на ДАБ при МС със съответните приложения, като същия комплект документи е изпратен и на електронната поща на ДАБ при МС и е получен входящ №ЦУ-15-131/05.07.2023г. В жалбата се сочи, че съгласно чл.61 Закона за убежище на бежанците /ЗУБ/ чужденецът, подал молба за предоставяне на международна закрила, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Регистрацията се извършва не по-късно от три работни дни след подаването на молбата, освен ако се прилага срокът по чл. 58, ал. 4, но в случая срокът е изтекъл без ДАБ при МС да предприеме изискуемите действия съгласно чл.63 ал.2 ЗУБ и чл.40 ЗУБ. С жалбата се иска съдът да постанови решение, с което да отмени бездействието на ДАБ, респ. Агенцията да бъде осъдена да извърши регистрация на жалбоподателката като лице, търсещо международна закрила, да открие лично досие

и да издаде регистрационна карта.

Ответникът по жалбата председател на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) чрез процесуалния си представител взема становище за недопустимост на жалбата, като счита, че е налице отказ по смисъла на чл.197 АПК, тъй като в т.1 от заповедта е отбелязано да се преустанови регистрирането и образуването на производство, като счита, че няма бездействие от страна на ДАБ и отбелязва, че всички начини и правила за подаване на молба за закрила на украинци са качени на сайта на ДАБ..

Административен Съд С. – град, I отделение, 21-ви състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становищата на страните, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното: Между страните не се спори относно следните обстоятелства.

Не се спори по делото, че И. Ц., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У., с временна закрила, на 04.07.2023г. е отишла в РПЦ-С. /Военна рампа/, за да подаде молба за международна закрила, но служителите на РПЦ-С. отказали да приемат и регистрират молбата и, както и че молбата е изпратена по пощата и по електронна поща на ДАБ при МС, като е получен входящ №ЦУ-15-131/05.07.2023г. По преписката няма данни и ответникът не оспорва, че не е образувано производство по предоставяне на международна закрила. Видно от изпратената преписка от ДАБ при МС-л.3, е посочено, че на 04.07.2023г. на И. Ц. „устно и е обяснено, че към момента на гражданите на У. се предоставя временна закрила“.

Административен Съд С. – град, I отделение, 21-ви състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: по силата на чл. 257 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. В тази връзка съдът намира, че е сезиран от надлежна страна, имаща интерес от извършването на фактически действия от надлежен административен орган, които същият е длъжен да извърши по закон. Неизвършването на такива действия засяга правата и законни интереси на заявителя, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 1, ал. 3 ЗУБ международна закрила се предоставя по силата на Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Ж. на 28 юли 1951 г., и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., ратифицирани със закон (обн., ДВ, бр. 36 от 1992 г.; доп., бр. 30 от 1993 г.) (ДВ, бр. 88 от 1993 г.), на международни актове по защита правата на човека и на Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и включва статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г., в съответствие с член 5, § 1 от Директива 2001/55/ЕО относно минималните стандарти за предоставяне на временна закрила в случай на масов поток от разселени лица и мерките за постигане на баланс в усилията на държавите членки по приемане на такива лица и поемане на последиците от това (Директива 2001/55/ЕО) е установено съществуването на масово навлизане в Съюза на разселени лица, които е трябвало да напуснат У. вследствие на въоръжен конфликт. В съответствие с посоченото Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от

У. по смисъла на член 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила (Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г), с Решение № 144 от 10.03.2022 г. на Министерския съвет (МС), на основание чл. 2, ал. 2 от ЗУБ, е предоставена временна закрила на разселените лица от У. в Република България от 24.02.2022г. за срок от една година.

В съответствие с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г. за установяване съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл.5 от 1 от Директива 2001/55/ЕО Председателят на ДАБ при МС е издал заповед №РД 05-263/08.04.2022г., като в т. 1от заповедта е предвидено да бъде преустановено регистрираното и образуването на производства по предоставяне на международна закрила по молба, подадени от разселени лица от У., като вместо това да бъдат регистрирани като чужденци, на които е предоставена временна закрила, като им се издава регистрационна карта по чл.41 ал.1 т.5 ЗУБ. Изрично е предвидено в т.2 от посочената заповед, че индивидуално административно производство по предоставяне на международна закрила спрямо разселено лице от У. да се образува по изключение в случаите, когато лицето не разполага с никакви валидни документи или други писмени доказателства, че попада в категорията лица, обхванати от действието на въведената временна закрила.

Посочената заповед №РД05-263/08.04.2022г. на Председателя на ДАБ е обжалвана пред АССГ, като ВАС с Решение №7885/14.07.2023г. е отменил Решение №8901/21.12.2022 по адм. дело 3462/2022 на АССГ в частта, с която е обявена за нищожна заповед №РД05-263/08.04.2022г. на Председателя на Б. при МС в частите и по т.4 и т.5 за прекратяване на производствата по предоставяне на международна закрила, образувани след 14 март 2022 по молба на разселени лица от У., до изтичане на първоначално определения срок на действие на временна закрила на 4 март 2023г. В този смисъл посочената заповед, макар и определена като вътрешноведомствен акт, е правилна и законосъобразна, вкл. и т.1 и т.2 относно преустановяване регистрирането и образуването на производство по предоставяне на международна закрила по молба, подадени от разселени лица от У.. Ето защо не може да се приемат възраженията в жалбата, че е налице бездействие от страна на административния орган, като е необходимо Агенцията да бъде осъдена да извърши регистрация на жалбоподателката като лице, търсещо международна закрила, да открие лично досие и да издаде регистрационна карта. В случая жалбоподателката не е лишена от права-същата разполага с временна закрила в съответствие с Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на член 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила (Решение за изпълнение (ЕС) 2022/382 на Съвета от 4 март 2022 г), с Решение № 144 от 10.03.2022 г. на Министерския съвет (МС), на основание чл. 2, ал. 2 от ЗУБ, е предоставена временна закрила на разселените лица от У. в Република България от 24.02.2022г. за срок от една година.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ при действието на временната закрила производство за предоставяне на международна закрила се образува за чужденец, подал молба за международна закрила, с регистрирането на чужденеца след прекратяването или отнемането на временната закрила. В случая законодателят изрично е регламентирал, че в тези случаи административното производство за предоставяне на международна закрила се образува с регистрирането на чужденеца,

търсещ международна закрила, но едва след прекратяването или отнемането на временната закрила. Налице е изрична нормативна регламентация за недопустимост на правоотношението, във връзка с предоставяне на международна закрила - статут на бежанец или хуманитарен статут, при действието на временна закрила.

Съгласно член 2, буква „а“ от Директива 2001/55/ЕО „временна закрила“ означава процедура, която има характер на изключителна мярка и цели, в случай на масово навлизане или заплаха от масово навлизане на разселени лица от трети страни, които не могат да се завърнат в страната по произход, предоставяне на незабавна и временна закрила, особено когато съществува също и опасност системата за убежище да изпадне в невъзможност да разгледа всички искания, без това да доведе до неблагоприятни последици за нейното ефективно функциониране, като тази изключителна мярка се предприема в интерес на горепосочените засегнати лица и на други лица, търсещи закрила. Налага се извод, че е недопустимо едновременното процедиране и на временна, и на международна закрила, поради което националното ни законодателство предвижда с нормата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ производството за предоставянето на международна закрила на лица, на които е предоставена временна закрила, да се образува с регистрирането на чужденеца, но след прекратяването или отнемането на временната закрила. По аналогичен начин е и уредбата в Решение за изпълнение (ЕС) 2022 / 382 на Съвета от 04 март 2022г., в разпоредбата на чл. 16 от което е посочено, че „Временната закрила е най - подходящия инструмент в настоящата ситуация. Като се има предвид извънредната и изключителна ситуация, включително и военното нашествие в У., извършено от Руската Федерация, и мащабът на масовото навлизане на разселени лица, временната закрила следва да им позволи да се ползват в целия Съюз от хармонизирани права, които предлагат адекватно равнище на закрила. Въвеждането на временна закрила се очаква да бъде от полза и за държавите - членки тъй като правата, придружаващи временната закрила, ограничават необходимостта за тези разселени лица незабавно да търсят международна закрила, и по този начин - риска от претоварване на системите им за убежище, като свеждат до минимум формалностите поради спешността на ситуацията....“

Предвид изложените съображения следва извода, че доколкото жалбоподателката И. Ц. разполага с временна закрила е недопустимо предоставянето на международна закрила, като в случая следва да бъде отбелязано, че действията от страна на административния орган са в съответствие с чл.1 от Заповед №РД 05-263/08.04.2022г., съгласно който следва да бъде преустановено регистрираното и образуваното на производства по предоставяне на международна закрила по молба, подадени от разселени лица от У., като вместо това да бъдат регистрирани като чужденци, на които е предоставена временна закрила, като им се издава регистрационна карта по чл.41 ал.1 т.5 ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 22-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от И. Ц., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У., чрез адвокат В. П. с посочено правно основание чл.256, ал.1 АПК, с която се оспорва бездействие на Председателя на ДАБ при МС, изразяващо се в отказ да се регистрира лице, подало

молба за международна закрила в Р България.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: